C U R T E A D E A P E L B Ă L Ţ I

Dosarul nr. 1r-346/2024 Judecătoria Drochia sediul Glodeni
Judecător: Vasile Nogai

D E C I Z I E
În numele Legii

20 august 2024 **mun. Bălți**

Colegiul penal al Curţii de Apel Bălţi,

În componența sa:
Președintele completului: Ion Talpa
Judecătorii: Oxana Mironov și Svetlana Șleahtițki

a judecat în ordine de recurs, recursul procurorului în Procuratura raionului Glodeni, Valerian Junghină și recursul succesorului părții vătămate Culceac Alla declarate împotriva sentinţei Judecătoriei Drochia sediul Glodeni din 06 iunie 2024, în cauza penală privind condamnarea lui:

Bejenari Gheorghe *****, a.n.*****, originar și domiciliat *****, studii superioare, fără antecedente penale, căsătorit, director/fondator *****,*****'', supus militar, naționalitate moldovean, cetățean al RM;

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal,-

Cauza s-a examinat în conformitate cu prevederile art. 364[1] Cod de pr. penală şi s-a aflat în procedură de examinare:
În instanța de fond: 27.10.2023-06.06.2024;
În instanța de recurs: 27.06.2024-20.08.2024.

Procedura de citare legală executată.

După expunerea esenţei cauzei de către judecătorul raportor, ţinând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

a constatat:

Soluția și argumentele instanței de fond:

Prin sentința Judecătoriei Drochia sediul Glodeni din 06 iunie 2024, Bejenari Gheorghe a fost recunoscută vinovată în săvârșirea infracţiunii prevăzute de art.264 alin. (4) Cod penal şi în baza acestei Legi i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicată lui Bejenari Gheorghe s-a suspendat condiționat cu un termen de probă de 5 (cinci) ani, pe parcursul cărui va fi obligat să nu săvârșească o nouă infracțiune, îndreptățind prin comportarea exemplară încrederea ce i s-a acordat, să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

S-a aplicat în privința inculpatului Bejenari Gheorghe măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara, până la intrarea sentinței în vigoare.

Demersul acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor de judecată, s-a admis și s-a încasat de la Bejenari Gheorghe în contul statului cheltuielile judiciare în sumă de 3 190 (trei mii o sută nouăzeci) lei.

Măsură complementară – ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijlocului de transport nr. 166900129 eliberat la data de 10.10.2016 pe numele lui Bejenari Gheorghe, s-a menținut până la devenirea executorie a sentinței, după ce permisul de conducere a-l transmite Agenției Servicii Publice, Departamentul Înmatriculare a Mijloacelor de Transport și calificare a conducătorilor auto.

A fost soluționată chestiunea corpurilor delicte.

Pentru a pronunţa sentinţa, prima instanță, *în fapt,* a constatat că, Bejenari Gheorghe a săvârșit infracțiunea de încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, adică fapta prejudiciabilă prevăzută de legea penală, în următoarele circumstanțe:

Bejenari Gheorghe, fiind deținătorul permisului de conducere nr. 166900129, eliberat de organele competente ale Republicii Moldova la 10.10.2016, cu categoria de vehicule admise ”B, C”, la data de 27 septembrie 2023, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, acționând în mod intenționat, conștientizând caracterul ilegal al acțiunilor sale, a condus automobilul de model „Dacia Duster” cu numărul de înmatriculare GPB 1 pe traseul R-15 Bălți - Glodeni, iar în jurul orei 18:30, în apropierea stației de autobuse al satului Soroca raionul Glodeni, în zona de activitate a indicatoarelor rutiere de avertizare : 1.7.2 - Intersecție cu un drum fără prioritate și 1.12.2 – curbă periculoasă, fără a lua măsuri corespunzătoare situației și condițiilor rutiere, nu s-a isprăvit cu conducerea mijlocului de transport, care a ieșit de pe traseu pe acostamentul drept, unde, din imprudență, cu partea cu față dreapta a tamponat pe cet. Culceac Mihail Gheorghi. a.n. 08.09.1958, care conducând bicicleta, se deplasa pe acostament în aceiași direcția de deplasare a automobilului și care, în urma traumatismului primit ca urmare al accidentului rutier dat, a decedat la IMSP Spitalul Clinic Bălți la data de 30 septembrie 2023.

Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 202310C0284 din 24.10.2023, moartea cet. Culceac Mihail a survenit în urma leziunilor corporale grave periculoase pentru viață sub formă de traumatism cranio/cerebral închis, manifestat prin hemoragii în ţesuturile moi epicraniene parieto/occipital pe dreapta, fractură liniară a osului occipital pe dreapta, hematom subdural parieto/tempor/bazal pe

dreapta, hemoragii subarahnoidale extinse; traumă asociată a membrului inferior stâng manifestată prin hemoragii în țesuturile moi pe partea dorsală a gambei stângi, fractură deschisă a oaselor piciorului stâng la nivelul articulației talo/crurale cu deplasare de fragmente. Traumatismul suportat de către Culceac Mihail se califică ca vătămare corporală gravă, periculoasă pentru viață și putea apărea în condițiile unui accident rutier, prin ciocnirea victimei cu părțile externe ale automobilului aflat în mișcare. În momentul impactului, posibil victima se afla în poziție verticală cu spatele către automobilul aflat în mișcare.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 202306P0490 din 10.10.2023, în proba de sânge, prezentate pe numele lui Bejenari Gheorghe ***** s-a depistat alcool etilic în cantitate de 1,94 g/l. care în conformitate cu art.134/12 alin.(3) CP, constituie stare de ebrietate cu grad avansat

Ca cauză nemijlocită a comiterii accidentului rutier dat, a fost încălcarea de către conducătorul auto Bejenari Gheorghe ***** a prevederilor pct. 2, pct. 14 lit. a), pct. 26.1, pct. 45, pct. 46 lit. d) al Regulamentului circulației rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, și anume : în Republica Moldova vehiculele se conduc pe partea dreaptă a carosabilului în sensul de mers; conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate; indicatoarele de avertizare atenţionează participanţii la trafic asupra existenţei unui pericol pe drum, indicându-le şi natura acestuia. Deplasarea pe acest sector de drum necesită luarea măsurilor corespunzătoare situaţiei rutiere; conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: starea psihofiziologică ce influenţează atenţia şi reacţia; dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situaţiile periculoase; starea tehnică a vehiculului şi particularităţile încărcăturii; situaţia rutieră. În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranţa traficului; conducătorul de vehicul trebuie să manifeste prudenţă sporită şi, în caz de necesitate, să reducă viteza până la limita care i-ar garanta siguranţa traficului sau chiar să oprească, în cazurile în care se deplasează pe lângă: conducătorii de biciclete.

Prin acțiunile sale Bejenari Gheorghe a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (4) din Codul penal, adică - *încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, acțiune care a provocat, decesul unei persoane, acțiune săvârșită în stare de ebrietate*.

Solicitările recurentului:

Sentința instanței de fond a fost atacată cu recurs de către procurorul în Procuratura raionului Glodeni, Valerian Junghină solicitând astfel admiterea recursului, casarea parțială a sentinței Judecătoriei Drochia sediul Glodeni din 06 iunie 2024 privind condamnarea inculpatului Bejenari Gheorghe în baza art. 264

alin. (4) Cod penal, din motivul blândeței pedepsei aplicate, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de fond.

În motivarea recursului s-a invocat că, instanţa de judecată la stabilirea pedepsei nu a ţinut cont de următoarele circumstanţe ale cauzei date : gravitatea şi rezonanţa socială a infracţiunii imputate inculpatului, caracterul acţiunilor infracţionale ale inculpatului exprimate prin faptul că inculpatul a comis încălcarea regulilor de securitate a circulaţiei rutiere şi de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a provocat decesul unei alte persoane, săvârşită în stare de ebrietate.

Menționează recurentul că, instanţa urma să ea în vedere faptul că mijloacele de transport prezintă un grad sporit de pericol, iar conducerea acestora de către o persoană în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, reprezintă un grad şi mai avansat de pericol pentru toţi participanţii la traficul rutier.

Respectiv, inculpatul Bejenari Gheorghe, deţinînd permis de conducere şi astfel cunoscând prevederile Regulamentului Circulaţiei Rutiere care îi interzic conducerea vehiculelor în stare de ebrietate, odată cu conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, trebuia să-şi dea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sale, să prevadă urmările ei prejudiciabile, anume posibilitatea comiterii unui accident rutier, din motivul stării sale psihofiziologice ce influenţează atentia si reacţia sa.

Susține recurentul că, instanţa nu a luat în consideraţie deplină personalitatea inculpatului, şi anume faptul că el, potrivit cazierul contravenţional în perioada 01.01.2020 - 19.10.2023, anterior a fost atras la răspundere contravenţională de 9 ori, pentru încălcarea prevederilor Regulamentului Circulaţiei Rutiere.

Deci, instanţa, la stabilirea pedepsei lui Bejenari Gheorghe, urma să ia în consideraţie faptul că inculpatul, comiţînd anterior încălcări ale Regulamentului Circulaţiei Rutiere, nu şi-a făcut careva concluzii pentru sine, nu a păşit pe calea corijării, dar a admis o nouă încălcare a prevederilor acestui Regulament, soldată cu decesul unei persoane.

Acest fapt denotă că inculpatul Bejenari Gheorghe este predispus şi în continuare de a săvârşi acţiuni infracţionale şi alte fapte antisociale analogice, prin ce prezintă un pericol social pentru societate, iar pentru reeducarea lui este nevoie de aplicat o pedeapsă privativă de libertate.

În atare situaţii, avînd în vedere natura şi gravitatea faptei comise, în contextul circumstanţelor reale de săvârşire a infracţiunii şi a celor personale ale inculpatul Bejenari Gheorghe, consideră acuzarea că, pedeapsa aplicată inculpatului sub formă de suspendare condiţionată pe un termen de probă a pedepsei cu închisoare, este una prea blîndă, nu poate servi ca temei de reeducare şi îndreptarea acestuia, nu poate preîntâmpina săvârşirea de Bejenari Gheorghe a unor noi infracţiunii inclusiv şi similare, nu duce la restabilirea echităţii sociale, nefiind în corespundere

cu împrejurările cauzei, normele legale şi nu se va atinge scopul de corectare şi reeducare a inculpatului.

De asemenea, sentința instanței de fond a fost atacată cu recurs de către succesorul părții vătămate Culceac Alla solicitând astfel admiterea recursului, casarea parțială a sentinței Judecătoriei Drochia sediul Glodeni din 06 iunie 2024 privind condamnarea inculpatului Bejenari Gheorghe în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, din motivul blândeței pedepsei aplicate, cu dispunerea rejudecării cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această privință potrivit modului primei instanței, prin care a-l condamna pe Bejenari Gheorghe în baza faptei comise la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, în rest sentință a fi menținută fără modificări.

În motivarea cerințelor, succesorul părții vătămate Culceac Alla se reliefează celor declarate de către acuzatorul de stat, pe fonul blândeței pedepsei stabilite de către prima instanță.

Acte de procedură :

La data de 01 iulie 2024, prin încheierea Curții de Apel Bălți, prin prisma art. 447 alin. (1) Cod de pr.penală, s-a comunicat participanților la proces că, recursul se judecă fără prezenţa părţilor la proces, tot odată în vederea examinării cauzei sub toate aspectele procedurale, prin esența art. 447 alin. (2) Cod de pr.penală, sa comunicat subiecților vizați în speță posibilitatea de a depune referință asupra recursului formulat împotriva sentinței Judecătoriei Drochia sediul Glodeni din 06 iunie 2024.

La 15.08.2024, de către apărătorul Prepelița Nicolai a fost depusă referință în interesele inculpatului Bejenari Gheorghe, prin care solicită respingerea recursurilor cu menținerea fără modificări a sentinței contestate. Intimații în susținerea poziției au invocat că, inculpatul a recunoscut vina solicitând soluționarea cauzei conform prevederilor art.364/1 CPP și art.80/1 CP. Între succesorul părții vătămate și inculpat a fost încheiată tranzacția de împăcare, conform căreia inculpatul a achitat suma solicitată succesorului, în valoare de 30000 lei. Partea apărării pledează pentru menținerea sentinței motivând și starea de sănătate a inculpatului, care suferă de ”tulburare depresivă recuentă cu epizod actual moderat fără simptom somatoce, depresie rezistentă (10 ani) F 33.10.

Aprecierea Colegiului:

Verificând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei şi prevederile legii, Colegiul a ajuns la concluzia că, recursul acuzatorului de stat și a succesorului părții vătămate sunt nefondate și urmează a fi respinse din următoarele considerente:

Colegiul îşi va întemeia soluţia reţinută în baza art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod de procedură penală conform căruia, (1) Judecând recursul, instanţa adoptă

una din următoarele decizii: 1) respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) *recursul este nefondat*.

În motivarea soluţiei reţinute pe caz, Colegiul ţine să menţioneze că, cauza penală în privinţa inculpatului Bejenari Gheorghe de către instanța de fond a fost judecată în temeiul art.364[1] Cod de pr. penală, în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate în corespundere cu alin.(3) a normei indicate de către inculpatul Bejenari Gheorghe prin cererea depusă personal până la începerea cercetării judecătoreşti pe caz.

Instanţa de fond, chestionând inculpatul Bejenari Gheorghe în ce privește recunoaşterea bazei probante administrate pe caz şi a faptelor reținute în rechizitoriu, instanța în corespundere cu art.364[1] alin.(4) Cod de pr.penală, prin încheierea protocolară a admis cererea inculpatului pe motiv că din probele administrate, rezultă că fapta este stabilită, iar în cauză sunt suficiente date cu privire la personalitatea sa, ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei penale, după care a recurs la interogarea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului, efectuând cercetarea nemijlocită a bazei probante administrate pe caz.

Inculpatul Bejenari Gheorghe depunând în instanța de fond declarații consecvente referitor la faptele comise, a recunoscut pe deplin vinovăția imputată de comitere a infracțiunii.

Făcând o apreciere obiectivă a aspectelor de fapt şi de drept ale cauzei prin prisma bazei probante administrate de către organul de urmărire penală, Colegiul ajunge la concluzia privind legalitatea sentinței adoptate în partea încadrării juridice a acţiunilor inculpatului Bejenari Gheorghe, în baza art.264 alin.(4) Cod penal – *încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, acțiune care a provocat, decesul unei persoane, acțiune săvârşită în stare de ebrietate.*

În acest sens, Colegiul penal reține că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și de drept, vinovăția inculpatului, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, apreciind faptele săvârșite de acesta, încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat. Cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință, pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în Cauza Albert vs. România din 16.02.2010 statuează că, art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligă instanța să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea procesul echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea

motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În continuare, reieșind din limitele recursurilor înaintate Colegiul penal, verificând chestiunea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului a constatat că, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, motiv din care apelul acuzatorului de stat urmează a fi respins ca nefondat.

În conformitate cu prevederile art.7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat şi de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 alin.(1) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.

Potrivit alin. (2) al aceleiași dispoziții legale, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit art. 75 alin. (1) din Codul penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ţine cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Potrivit alin. (2) al aceleiași dispoziții legale, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art. 75 alin.(1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu, și anume: pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată.

Ca urmare, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea

condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal al RM.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale.

După această clarificare instanța accentuează că, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă prevăzute în partea specială sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

În acest sens Colegiul penal constată că, instanța de fond a aplicat inculpatului Bejenari Gheorghe pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, iar potrivit prevederilor art. 90 Cod penal, a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probă de 5 (cinci) ani, învederând personalitatea ultimului, care nu prezintă pericol social necesar executării reale a pedepsei cu închisoare, iar suspendarea condiționată a executării pedepsei ar permite realizarea mai eficientă a scopurilor pedepsei.

Așa dar, instanța de fond corect a conchis că o pedeapsă non privativă de libertate este echitabilă la caz, care va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, de corectare a condamnatului, precum şi de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane.

În această ordine de idei, Colegiul penal notează că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiţionată a executării pedepsei, nu reprezintă o

categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită condamnaților prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ei este un incident în viața acestora.

În același rând, Colegiul penal remarcă că în textul art. 90 alin. (1) Cod penal lexemul „poate” oferă posibilitatea şi nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme. Îndeplinirea condiţiilor de lege poate fi aplicată sau exclusă la orice etapă a procesului penal, pentru înlăturarea erorii admise la etapa anterioară.

În cadrul instituției suspendării condiționate a executării pedepsei instanța după ce realizează individualizarea pedepsei prin determinarea concretă a acesteia în baza criteriilor generale de individualizare, completează acest rezultat printr-un act de individualizare a executării pedepsei.

Suspendarea condiționată este o măsură de individualizare a executării pedepsei numită de către instanţele de judecată prin hotărâre de condamnare de a suspenda pe o perioadă anumită executarea pedepsei aplicate, dacă sunt îndeplinite anumite condiţii.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată şi natura infracțiunii; circumstanțele cauzei şi persoana infractorului; aprecierea instanței că scopul poate fi atins şi fără executarea acesteia.

La rândul său, Colegiul penal constată că la individualizarea pedepsei penale stabilite inculpatului în prezenta speță instanța de fond a pus accentul și pe personalitatea persoanei vinovate, învederând și celelalte criterii de individualizare a pedepsei penale, cum ar fi gravitatea infracțiunii săvârșite, influența pedepsei asupra corectării şi reeducării vinovatului.

Astfel, instanța de recurs consideră că nu este rațional ca inculpatul Bejenari Gheorghe să ispășească real pedeapsa cu închisoarea sau condamnarea căreia de a fi suspendată parţial a executării pedepsei cu închisoare or, pericolul de a fi anulată suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, în cazul încălcării condițiilor termenului de probă, va îndrepta comportamentul inculpatului la corectare, la respectarea ordinii stabilite în societate, precum și la respectarea legilor.

Subsidiar, Colegiul penal stabilește ca nefondate alegațiile acuzatorului de stat și a succesorului părții vătămate cu privire la blândețea pedepsei aplicată prin prisma prevederilor art. 90 Cod penal , or, în cauza Varga şi alţii vs. Ungaria din 10 martie 2015 (în special § 105) Curtea a concluzionat că „*nu este de competența Curții să indice statelor modul în care ar trebui organizate sistemele lor politice şi închisoare penală. Aceste aspecte ridică o serie de probleme juridice şi practice complexe care, în principiu, depășesc funcția judiciară a Curţii. Cu toate acestea, Curtea ar aminti în acest context recomandările Comitetului de Miniştri, care invită statele să încurajeze procurorii şi judecătorii de a folosi cât mai mult posibil*

alternativele la detenție, în scopul de a rezolva problema creşterii numărului deţinuţilor din închisori” (a se vedea în special Recomandarea nr. R (99) 22 şi Recomandarea Rec (2006) 13 a Comitetului de Miniştri).

În Rezoluția Consiliului Europei nr. 65/1 şi în Recomandarea Consiliului Europei nr. (99)/22 s-a invocat „*principiul proporționalității*”, textele evocate consacrând ideea potrivit căreia sancțiunea cu închisoarea constituie ultimul resort din punct de vedere al corecției penale.

Totodată, Consiliul Europei impune stabilirea: „*unui set corespunzător de sancţiuni şi măsuri comunitare, posibil gradate în funcție de severitate; procurorii şi judecătorii trebuie determinați să le folosească cât mai mult posibil*”.

Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Or, conform Regulii nr. 6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992 cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delicvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, decât să se țină seama de situația personală”.

Astfel, analizând personalitatea inculpatului Bejenari Gheorghe, în calitate de circumstanțe atenuante s-a stabilit că, acesta și-a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, anterior nu a fost în conflict cu legea penală (f.d.99, vol.I), vârsta înaintată a inculpatului, starea de sănătate a acestuia, lipsa pretențiilor de ordin material sau moral din partea succesorului părții vătămate, semnând în acest sens o tranzacție de împăcare cu inculpatul Bejenari Gheorghe la data de 02.10.2023 (f.d.106, vol.I), unde confirmă faptul la pct.4) aplicare în speță a posibilității unei pedepse neprivative de libertate subiectului activ al infracțiunii.

În situația dată, Colegiul concluzionează că la individualizarea pedepsei penale au fost respectate limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea prevăzută la art. 264 alin. (4) Cod penal, în coroborare cu alin. (1) art. 80^1 Cod penal, nefiind stabilite careva temeiuri de a interveni în sentința contestată în latura majorării cuantumului pedepsei stabilite inculpatului Bejenari Gheorghe.

La fel, Colegiul concluzionează că instanța de fond just a considerat că scopul legii penale în privința inculpatului poate fi atins și aplicând prevederile art. 90 Cod penal, învederând personalitatea ultimului, care nu prezintă pericol social necesar executării reale a pedepsei cu închisoare, iar suspendarea condiționată a executării pedepsei ar permite realizarea mai eficientă a scopurilor pedepsei.

Din cele relatate, Colegiul penal consideră că pedeapsa de 5 (cinci) ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de

probă de 5 (cinci) ani, o să convingă inculpatul de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.

În concluzie, Colegiul penal statuează că pedeapsa stabilită de către instanța de fond cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, este echitabilă, întrucât este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni.

În circumstanțele date, instanța de recurs consideră că în speță instanța de fond a respectat cerințele de motivare referitor la procedura executării pedepsei de către inculpat, precum şi a luat în considerație atitudinea acestuia față de consecințele survenite, ținând cont de personalitatea acestuia și gravitatea faptei comise.

Argumentele acuzatorului de stat precum că, cauza penală urmează a fi remisă la o nouă rejudecare în fond pe motivul blândeții pedepsei aplicate, respectiv cerința subsecventă a succesorului părții vătămate de a fi rejudecată cauza penală cu stabilirea ultimului a pedepsei reale cu executare pe un termen de 6 ani închisoare, în opinia Colegiului penal nu sau găsit reflectarea, or instanța de fond a emis o sentință motivată și întemeiată în privința lui Bejenari Gheorghe și i-a aplicat o pedeapsă echitabilă, conform Părții Generale a Codului penal și în strictă conformitate cu prevederile Părții Speciale, care va atinge scopul legii penale, va restabili echitatea socială, va corecta condamnatul şi va preveni săvârşirea de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și din partea altor persoane, motiv pentru care, analizând temeiurile nominalizate în raport cu motivele invocate în cererile de recurs Colegiul penal constată inexistența motivelor temeinice de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate, din care considerente sentința Judecătoriei Drochia sediul Glodeni din 06 iunie 2024 urmează a fi menținută fără modificări.

În conformitate cu prevederile art. 449 alin.(1) pct.1) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul procurorului în Procuratura raionului Glodeni, Valerian Junghină și recursul succesorului părții vătămate Culceac Alla declarate împotriva sentinţei

Judecătoriei Drochia sediul Glodeni din 06 iunie 2024, prin care Bejenari Gheorghe a fost recunoscut vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, se resping ca nefondate, sentinţă care se menţine fară modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului: **Ion Talpa**
Judecătorii: **Oxana Mironov**
Svetlana Șleahtițki